

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office, Seventh and Commercial St., Opposite Post Office. Phone: Office 365, Editorial Dep't 832. Post Office Address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Kapitalistien työmaaneuvostoliike

Noudattaen suurten trustien, kuten Standard öljy-yhtiön, National Harvester Co:n, Good-year Rubber Co:n ja National Cash Register Co:n esimerkkiä, eräissä lännen sahalaiteissa on ruvettu myös kokeilemaan niin sanottua työmaaneuvostoliikettä...

Järjestelmän mukaan ovat eri työalat ja ammatit tehtäissään ja myllyissä jaettu "vyöhykkeisiin". Kussakin vyöhykkeessä valitaan johtaja joka on yhden kuukauden kuluksi...

Järjestelmän mukaan ovat eri työalat ja ammatit tehtäissään ja myllyissä jaettu "vyöhykkeisiin". Kussakin vyöhykkeessä valitaan johtaja joka on yhden kuukauden kuluksi...

teita, kuten terveysuhteista, turvallisuuskeinoista, maksupäivistä, työehtoisuudesta, yksityisistä palkkakysymyksistä ja huvipuolesta.

Jos työläisellä on valittamista ei hän saa kuitenkaan esittää asiaansa ensin työmaaneuvostolle, vaan on hänen valittava ensin työjohtajalleen. Ellei työjohtaja voi tyydyttävästi ratkaista asiaa, sitten vasta saa työläinen tehdä valituksen komitean edustajalle.

Työjohtaja on muka velvollinen tunnollisesti huomiointotamaan kaikki valitukset, mutta jos hän ei ottaisiikään valitusta kuuleviin korviin, vaan erottaa työläisen — onhan hänellä valta työstä erottamiseen? Työläisellä ei olisi mitään vastustanomista, vaan saisi tyytyä kohtaloonsa. Tässä on kohta, joka jättää koko sopusointu-homman riippuvaiseksi kokonaan työjohtajan mielivaltaisuudesta.

Jos työläistä ei kuitenkaan saatuisi erottamaan ja valituksen saaneille jätettäisiin työt, niin on työläisen — onhan hänellä valta työstä erottamiseen? Työläisellä ei olisi mitään vastustanomista, vaan saisi tyytyä kohtaloonsa. Tässä on kohta, joka jättää koko sopusointu-homman riippuvaiseksi kokonaan työjohtajan mielivaltaisuudesta.

Jos riita jää edelleen avonaiseksi jätetään asia ulkopuolisen sovittelukomitean ratkaistavaksi. Tähän sovittelukomiteaan valitaan jäsenet ulkopuolelta teollisuuslaitosten ja siinä ovat edustettuna työläiset, yhtiö ja "yleisö" yhtä monella edustajalla. Koska "yleisön" edustajat tavallisesti ovat saman luokkaan kuuluvat kuin työläiset, niin tulee työläisluokkaa todellisesti olemaan sovittelukomiteoissa enemmistönä.

oikeuksista nauttivista työläisistä muodostuu helposti urkkijoita ja ilmiäntajia. Sopusointu-sijasta isännistön ja työläisten välillä syntyy lopullisesti sopusointua ainoastaan työnantajien ja sen uskollisten urkkijain välillä.

Ei ole siis kummaa jos työnantajat ovat kehuneet tätä uutta järjestelmää suosittaneita kaikkialla käytännönottettavaksi "tehokkaana vastamyökyä" w. w. läisyydelle, lojalisen hengen herättäjänä työläisiin ja keinoina tuotannon voimaperäistymiseen".

MAHTAVAT YHDYSVALLAT

Maailmaa eivät enää hallitse samat imperialistiset mahdit kuin ennen maailmansotaa. — Muutamat näistä valloista ovat voutittuja, rikki löytyä, toiset ovat ilmentyneet niiden tilalle imperialistiselle näyttämölle. Harastukset, vastakohtaisuudet, vaikutuspyrkimykset sekä suhteet eri maiden kesken osottavat tänään kokonaan toisilaisia mahdottomuutena kuin kuusi vuotta sitten.

Maailman hallitsijoina ovat nykyään Yhdysvallat ja Englanti.

Koko Amerikan jättäjänsä mannanos eteläisimpään kärkeen asti muodostaa nyt poliittisesti ja taloudellisesti vain yhden suunnattoman valtiomahdin Yhdysvaltain johdon ja ylivalan alaisena. Ennen sotaa nähtiin mahdottomalta saada aikaan pysyvä liitto Etelä- ja Pohjois-Amerikan kesken: Argentina, Brasilia ja Chile — nuo niinkutsut ABC-valtiot — eivät missään nimessä sellaista liittoa tahtoneet. Mutta lopuksi ne taipuivat, ja yleisamerikkalaisessa kongressissa tammikuulla 1920 laadittiin sopimuskirja, minkä mukaan miltei kaikki valtiot liitettiin pallonpuoliskolla liittyvät kiinteästi yhteen. Pääkohdassa tämän sopimuskirjan 18 pykälässä määrätään, että Yhdysvalloilla on oikeus taata ja tarkastaa kaikki lainasopimukset, mitä amerikkalaiset valtiot tekevät Europan kanssa.

Tämän kautta Yhdysvallat ovat päässeet Etelä-Amerikan tasavaltain ainoiksi velkojiksi, samalla kuin siten Europan suunnattomat velat Yhdysvalloille vielä tavattomasti kasvoivat. Taloudellisessa suhteessa on koko maailma joutunut Yhdysvaltain alamaisuuteen. Tämä valtio määrää kaikkien luonnonraikauksien käyttämisestä uudessa maailmassa. On pitkä luettelo erilaisia raaka- ja ravintoaineita, joiden kauppaa on Yhdysvaltain yksinoikeutena. Mitä tämä merkitsee, sen osottaa m. m. se, että Yhdysvallat

tosiasiallisesti pääsevät määräämään myös Brasilian suurta rautarikkauksien käyttöä. Tähän asti on maapallon rautatavarat laskettu noin 10 miljardiksi tonniksi. Kulutus nousee vuosittain noin 80 miljoonaa tonniin, ja se alati kasvaa. Brasiliassa viime aikoina löydetty rauta-arteet lisäävät kokovaratonta enemmän kuin kolmanneksella niiden entisestä määrästä, ollen nyt tunnettujen rautakaivosten arvo likimääräisen laskujen mukaan 14 miljoonaa tonnia.

Ennen tuottivat Yhdysvallat pääasiallisesti raaka-aineita, joita Englanti ja muut euroopalaiset teollisuusvaltiot tarvitsivat tehtaissaan. Myös tässä suhteessa on tilanne sodan kautta kokonaan muuttunut. Yhdysvaltain teollisuustuotanto on sodan aikana kasvanut satakertaiseksi. Ennen tuotettiin ulkomailta valmiita teollisuustuotteita, nyt harjoittavat Yhdysvallat suunnatonta tavarain viennin. Suurin vaikeus on vain siinä mihiin saisi kaikki myydä. Köyhtynyt Europa tarvitsee paljon, mutta se voi ostaa vain vähässä määrin valuttua halpenevien tähden. Yhdysvaltain kapitalistit etsivät siis kautta maailman vientimahdollisuuksia. Jos Yhdysvallat, joiden hallussa nyt on miltei kaikki tärkeimmät raaka-aineet, menestyvät yrityksessään valmistaa teollisuustuotteita Euroopassa halpaan hintaan, niin se merkitsee Englannin teollisuuden tuhoa. Yhdysvallat keskittävät nyt koko suunnattoman pääomansa tähän tarkoitukseen. Englanti valmistuu kaikin keinoin puolustamaan itseään uhkaavaa vaaraa vastaan tässä kauppa- ja teollisuuskiilpailussa.

On siis ymmärrettävää, että omistavat luokat ja niiden kannattajat taistelevat hurjasti Venäjää vastaan.

TAANTUMUS PUOLASSA

Vienistä saapuneiden tietojen mukaan on Puolan armeijan talapäinen menestys lujuuttanut taantumusta maassa. Yöt ja päivät toimeenpannaan Varsovassa joukko kotikarjauksia, jolloin vahvat sotilasosastot sulkevat kadut ja etsivät sotilaskarkureita ja kommunisteja. Tuhausittain työväenjohtajia ja työläisiä istuu inhoitavissa vankeiloissa, tuhansittain kommunisteja, myöskin oikeistososialisteja sen lehden "Rabotnikin" tunnuskuksen mukaan, on murhattu tai ovat kadonneet, mikä asiallisesti merkitsee samaa, juutalaispogromit kuuluvat päiväjärjestykseen, viranomaisten toimissa niihin kihoittajina. Soihullut sanomalehdet ovat varoissaan etenkin niissä kaupungeissa, jotka ovat puolaisten joukkojen hallussa ja joissa suuri osa työläisiä oli liittynyt bolshevikkeihin.

ään yksimielisesti rauhanetojen hylkäämistä ja rauhanuettouttelujen katkaisemista. Puolan on saneltava rauhanehdotus vaativat ne. Hallitus ymmärsi aikanaan estää ulkomaisten lehtien kirjeenvaihtajat saapumasta Minskiin. Sanomalehdistön edustajat ovatkin panneet vastalauseensa tätä Puolan hallituksen salapeliä vastaan. Huglimatta tilapäisistä menestyksistä voittoa asiaaunteissa piireissä kuitenkin yhä enemmän alaa se mielipide, että Puolan mahdoton voittoa Neuvosto-Venäjää; pelätään jo, että Puolan armeijan hyökkäys muuttuu tappioksi.

MIKSI HE VIHAAVAT NEUVOSTO-VENÄJÄÄ

He vihaavat ja inhoavat Venäjää niinkuin syöpäläiset vihaavat puhdistusta. He ovat sen vuoksi pestanneet sadottain sanomalehtimiehiä, jotka verisen sotarintaman selkäuulolellakin käyttäen kynää ja mustetta, valheen ja parjauksen myrkkyä aseenaan, jatkavat kapitalistista pyhää sotaa Neuvosto-Venäjää vastaan.

Syy heidän raivoonsa on kylä helposti selitettävissä. Venäjä on ensimmäinen ma, missä proletariitilla on syännyt hallitsevan yläluokan pois valta-asemastaan. Sen vuoksi kapitalistit ja heidän palvelijansa kiiokeasti vihaavat Venäjää. He tietävät, että Venäjä on heille suurena vaarana, mikä heitä uhkaa. He näkevät sen päivän lähenevän, jolloin hekin suuttuvat alas vallan kukkuloilta ja menettävät etuoikeutensa. Mitä he ovat pitäneet mahdottomana, mitä he eivät enemminkin voineet uskoa, se toteutuu heidän silmänsä edessä: muodostuu uusi maailmijärjestys, minkä vallitessa eivät tyhjän-toimittajat elele enää ylellisyydessä toisten ihmisten työn nojalla. Sen vuoksi vallitsee kauhu ja viha niiden kesken, joiden toimet ja tarkoitukseton elämäntahto perustuu työläisten riistämiseen.

On siis ymmärrettävää, että omistavat luokat ja niiden kannattajat taistelevat hurjasti Venäjää vastaan.

On myös luonnollista, että kaikkien sorrettujen katseet suuntautuvat nyt Venäjälle, missä pelastus kapitalismin orjuudesta on jo toteutuneena.

Venäjän sorretut työläiset ja talonpojat nousivat vallankumoustaistelun ja voittoa. Tätä ei suoritettu hienoilla hansikas-käsillä ruusuöljyn tuoksussa ja miellyttävän musiikin soiveissa. Siinä vuoti hieman vertakin, ja sen vuoksi nyt kirkuvat ja valittavat ne valtaloukat, jotka imperialistisen maailmansodan aikana kylmäverisesti ja rauhal-

lisesti uhrasivat kuolemaan 12 miljoonaa ihmisolettoa. Ja ne samat valittajat myös iloitsivat silloin, kun sosialistista Venäjää vastaan joka puolelta hyökkäettiin, ne olivat riemuissaan, kun vuodatettiin työläisten ja talonpoikain verta.

Kun Venäjää ei saada kukistetuksi väkivallalla, niin koko kapitalistinen maailma hyökkää sitä vastaan parjauksilla ja valheilla. Koko porvarillinen sanomalehdistö on täynnänsä häväistystä ja mustaa valhetta Neuvosto-Venäjää.

Mutta luokkatietoiset työläiset eivät anna pettää itseään näillä porvarien valheilla. Heille on Neuvosto-Venäjä loistavana esimerkkinä, tienoioittajana ja valona kapitalismin synkässä yössä.

Chicago, Ill.

Rentoa meininkiä. Miljoonakaupungissa on elämä kaikin puolin rentoa. Se vaikuttaa niin yhtiöihin kuin joukkoryhmiinkin. Se on havaittavissa osastomme toiminnassakin.

Niinpä kun t. k. 7 päivän kokouksessa tuli esille "Toverin" avustaminen, päätettiin siihen ottaa osa rennolla tavalla. Aikaisemmin on osastomme osastot jo kolme kertaa vajaan vuoden sisällä. Mutta silti huolimatta päätettiin taas ostaa \$100,00 arvosta. Eikä sitä kyllin, vaan valittiin kolmihenkinen komitea myymään osakkeita yksityisillekin. Ja mikäli kuulin, salvat he jo ensi kahakassa myytyä useammalla. Vielä annettiin sanomalehtikomitean jäsenille vakava huomautus, että levittääkää "Toveria" ja "Toveritarta" utterasti. "Toverin" menekki edistääkseen valitsi osasto allekirjoittaneen "Toverin" nurkkasiteeriksi.

Eikö tällainen ole rentoa meininkiä? Jopa toki! sanoo Oravainen Jussikin, osastomme vanha jäsen, saadessaan tanakota maksuosotuksia piakkoon täältä. Jos samaan malliin tehtävät toiset osastot, vaikkapa vain suhteellisesti jäsenmääränsä mukaisesti (osastomme on toista sataa jäsentä), niin joutvat lännen porporvarien hirttosilmukat heidän itsensä kaulaan "Toverin" asemasta. Merkitseminen esimerkiksi seuraavina vähintäänkin 10,000 dollarin avustusta "Toverille".

Itäiläiset ovat tässä tuottanut kovasti melunneet "Toverin" avustamisesta; yrittävät sotkea edustajakokouksen pidonkin sillä nimellä. Mutta saapas nähdä kuinka rennosti he nyt osastojensa kautta seisoivat maksuosotuksensa takana. Pahon pelkään, että senttiäkään ei heru idän oikeistolaisilla. Niin no, onhan siinä mukana "pitäviä" esteitä. "Toverin" kantaa muuttui tässä viime kesän aikana ja se on itäiläisille yhtä ikeää kuin terva käärmeelle. Mutta alkää te "Toverin" likat siltä säikähtäkö, vaan pitäkää selvä luokkatietoisuuskans edelleenkin, selviydtytänne opportunimmin karikoista, kyllä jouk-

koa on takananne riittävästi. Ja kaikkien lännen porvarien kiusallakin kohotamme "Toverin" sellaiseen asemaan, että sen ei tarvitse väittää mitään nappiaakaan nalkuttavat. "Käräjät" -aikat.

Se järjestöme "käräjät" lähestyy pelottava nopeasti. Se on nähtävästi pelottava hetki jollekin, koskapa yrittävät sivuttaa koko "käräjät" ja pukelehtia siten vuoden e-teempään kaikista rötöksistään kun koirat veräjistä. Muutamaa kuukautta päästä vaeltavat "tietäjät" niin itäiseltä kuin läntiseltäkin maalta tänne keskijärjestöön, tarkastamaan mennyt ja suunnittelemaan uutta. Kun edustajajoukkoomme valitaan tällä kertaa järjestöme koko hootokunta, asetti osastomme ehdokkaiksi. Toimeenpanevaan komiteaan asetettiin ehdokkaiksi: L. Hele, K. F. Tuhanen, A. Hysrke, A. Lehto ja J. Oramas, Chicagossa; F. Burman ja J. Huttunen, Waukeganissa. Kaikki tanakota vasemmistolaisia. Mainitsen tämän, että oikeistolaiset eivät saattaisi vahingossakaan ehdottamaan näitä, kun useat ovat "Toverin" lukijoille tuntemattomia. Sihteerin ehdokkaiksi nimettiin Henry Askei ja agitatoriosastoa johtajaksi W. Boman.

Päätettiin myös ryhtyä laatimaan alustuksia edustajajoukkoon ja alustuksien laatiminen jätettiin agitatorikomitean hoidetuksi. Täten osastomme täytämme edustajajoukkomisteluja ja kun toiset osastot tekevät samoin, niin tulee edustajakokous kunnollisesti valmistettua.

Syytä onkin tällä kertaa valmisteluun, sillä edustajajoukkoomme tulee suuri merkitykselliseksi jolle kaikista merkittävimmäksi koko järjestöme historiassa. Puhuttakaa näin järjestöme sisäisistä asioista ja niiden järjestelyistä, tulee järjestöme edustajajoukon ratkaistavaksi tärkeitä ulkopoliittisia kysymyksiä.

Naimapuuhia.

Pikkuyksilöt kai tulevat, että tällaisen suurkylän jytijässä ei muisteta lainkaan naimapuuhia. Kyllä ne muistetaan niin yksityiset kuin joukkohommatkin. Tässä nyt ei ole puhuttava tavallista naimapuuhasta, vaan täällä Chicagossa olevien eri ryhmiä yhteen liittämisestä. Meidän vuosina tapahtui tällainen eroaminen eri leireihin, vaikka kaikki tulkituttivat olevansa luokkatietoisuutta. Silloin "eroti" n. s. tuplajoukko oman leirinsä ja järjestön kannalla olevat jäivät toiselle puolelle. Myöhemmin oli naapurime leirissä tapahtunut uusi jakaantuminen, joutuen "poliittiset radikaalit" ja varsinaiset l.w.w:erit eri joukkoihin. Viime aikoina on kumminkin alkanut ilmetä oireita, jotka viittaavat siihen, että yhtymien jäsenmäärä on vähentynyt. "Politiittiset radikaalit" ei "heldenhaalliset", kuten heitä nykyisin nimitetään, ovat ilmaisseet olevansa samalla kannalla osastomme kanssa kaikissa tärkeimmissä kysymyksissä.

Tämän johdosta kutsui osastomme agitatorikomitea tässä joitakin viikkokokouksia, joihin saapui osastojalta

Nykyhetken Neuvosto-Venäjä

Wilhelm Dittmann Venäjältä

Saksan köyhälistössä valitsee hyvin sekava käsitys Venäjän oloista. Myönteentunto Venäjän vallankumousta kohtaan johtaa usein mitä merkittävimpiin harhaluuloihin. Varsinkin on niinkin yksinkertainen käsitys, että Venäjällä on elintarpeita, luonnonvoimaa yltäkyllään ja puuttuu vain kulkuneuvoja kuljetukseen niitä Saksan ja lopettaakseen täällä vallitsevan puutteen. Moni työläinen, joka tahtoi paeta kotosta puuttetta, odottaa vain sopivaa tilaisuutta Venäjälle päästäkseen. Ranskanikot haaveilevat siitä, miten Venäjän punainen armeija marssii Saksan, perustaa tänne neuvostotasavaltaa ja sitten yhdessä Saksan vallankumouksellisen köyhälistön kanssa laajentaa vallankumouksen Ranskaan ja toteuttaa maailman vallankumouksen. Että köyhälistön diktatuuri Venäjällä perustuu neuvostovaltaan ja että kansan tahto poliittisissa ja taloudellisissa on määräävä, on Saksassa selvä, mitään epäilyä ei yksinkertaisesti oteta huomioon. Sokea haaveilu ja herkkäuskoinen innostus ovat tehneet Venäjistä ihannemaan, jossa köyhälistön kärsimyksien ovat loppuneet. Taloudellisten suhteiden alkamista Venäjän kanssa ja puolueineen liittymistä kolmanteen internationaaleen vaaditaan usein siksi, että niin pian kuin mahdollista päästäisiin osalliseksi Venäjän luotteluusta vapaudesta ja hyvinvoinnista. Venäjä on kurjuuden yössä kirkas toivontähti, josta odotetaan pelastusta. Neuvosto-Venäjän eristetty asema Länsi-Euroopassa on edistänyt näiden todellisuutta vastaamattomien kuvittelujen syntymistä ja väkijuntumista. Jos Saksan vallankumouksellisen köyhälistön oli ollut henkilökohtaisesti tekemisissä bolshevistisen Venäjän kanssa, ei tällaista harhakuvitelmaa olisi voinut syntyä, puhumattakaan niiden väkijuntumista. Kun saksalaiset työmiehet täynnä innostusta tulevat Venäjän uneksittuun onnenmaahan, saattavat siellä vallitsevat olosuhteet heidät kaunon valtamaan, kuten on käynyt esim. suurelle osalle Venäjälle muuttaneita teollisuusmiehiä, jotka sattumalta tapasimme matkalla Moskovaan. Tällainen väkijuntumisen selvittämisparannus vaikuttaa vierottavasti ja estää lähenytymisen Saksan ja Venäjän köyhälistön välillä, joka molempien etuja silmällä pitäen kuitenkin olisi välttämätöntä. Siksi on tärkeää, että kaikki, jotka ovat käyneet Venäjällä ja oppineet tuntemaan siellä oloja, esittävät ne Saksan työmiehille ennakkoluottomasti ja asioita kannustelematta.

Venäjän kehittymättömyyden pääedustaja on talonpoika. Ja 75-pros. koko väestön lukumäärästä on talonpoikia! Mutta ei talonpoikia sanan länsi-eurooppalaisessa merkityksessä. Ei, talonpoikia, jotka vielä muuttanut vuosikymmenen sitten olivat maorjia, "kaksijalkaisia eläimiä", kuten Däumig sanoo saksalaisille teollisuusmiehille Kolonnassa, lähellä Moskova. Talonpoikia, jotka vallankumoukseen asti elivät joutilaina taarivallan ruoskaa peläten, täydellisesti oikeutettuna. Vallankumous ei ole voinut muuttaa näitä alkuperäisiä oloja. Elivät he nykyään ole sosialisteja eikä kommunisteja, ei heillä ole poliittikka, valtiota ja yhteiskuntaa, ei yleensä mitään oikeita käsitteitä. Useimmat eivät osaa lukea eikä kirjoittaa, heidän näköpiirinsä ulottuu tuskin kotimökkii kauemaksi, kuten saksalaisen talonpojan keskijalja.

Tästä hitaasta talonpoikaisjoukosta, tästä valtavasta väestön 75 prosentista tuli välinpitämättömyydestään, niin vieläpä vastenmielisyystään huolimatta sosialismissa ja kommunistisissa kohtaan bolshevikkilvallon perustus. Aineellinen etu liittii talonpojat vallankumouhallitukseen, joka ei antanut heille ainoastaan rahaa, vaan myös laajalti maata, kartanomaherjien maata. Venäläisellä talonpoijalla on nyt maata, hän ei maksu veroja kartanomestajalle eikä valtiolle, eikä hänen sentään tarvitse ninkuin ennen myydä viljaa, karjaa, maltoa ja voita verorahaa hankkukseensa. Hän voi joko itse käyttää näitä tuotteita tai myydä ne salakuupassa pitien rahat, jos ei hänen vaadittaisi ole pakko luovuttaa niitä valtion määräämistä maksusta. Onko siis ihme, että talonpojat puolustavat bolshevikkihallitusta, joka on näin parantanut heidän aineellisen hyvinvointinsa, peläten, että toinen järjestelmä riistaisi heiltä maan ja verovapauden? Sivunnen sanoen: Mikä oli Saksassa osaineellinen vetovoima, joka kiinnittäisi kolme neljäsosa väestöstä so-

sialliseen hallitukseen niin luja kuin maakysymys talonpoikaisjoukot bolshevikkilvallaan? Se kestäi tosin vain niin kauan kuin vakavat yritykset toteutua kommunismissa eivät nostata talonpoikien omistushuono vastarintaan. Toistaiseksi saa venäläisen talonpoika oloa rauhaa ja rauhallinen hän onkin. Tulevat riskitaisuudet näyttävät jo siinä, ettei hän enään luovuta tuotteitaan arvottomista paperiruplilla, vaan vaatii teollisuustuotteita ja peläten pakko-ottoa jättää suuren osan maataan viljelemättä. Venäjällä ei maaseudulla toistaiseksi ole minkäänkaltaista sosialismissa tai kommunismissa. Kuten maalla teki myös kaupungeissa ja teollisuuskeskuksissa väestön oimittuinen luokitus olosuhteet köyhälistön nousulle suotuisimmiksi kuin missään muussa maassa. Kapitalismi on keinotekoisesti istutettu Venäjälle. Se ei siellä ole vähitellen kehittynyt käsityöstä koneelliseksi suurliikkeeksi kuten meillä, vaan ulkomainen, etupäässä ranskalainen ja saksalainen suurkapitaali on sen vasta viime vuosikymmenellä herättänyt eloon uudenlaisen jättäjäliikkeitysten muodoa. Köyhälistö muodostui etupäässä talonpoijista tai talonpoikien jälkeläisistä. Voimakas kotimainen porvaristo puuttui samantyyppisenä, joka voimakkaana poliittisina tekijöinä olisivat voineet nousta vastustamaan köyhälistön nousua entisen armeijan ja virkamieheiden luhtuessa. Kun suuret teollisuuslaitokset kuuluivat ulkomaiselle kapitalistille, ei niiden ansaitus suoranaisesti loukannut kenekään venäläisen etuja. Sentähden voittikin kaupungeissa ja teollisuuskeskuksissa yhä hyvin kuin maaseudullakin suuremmista vastuksista sananmukaisesti noudattaa Leninin syyttävää talonpoikain ja työläisten yksinkertaisen käsityskantaan sovellettua kehittystä: "Riistääkö riistääjiltä? Rosvotkaa rosvoja? Rosvotkää jostajilta!" Kuten talonpojat ottivat maan kartanomestajilta, otti-

vat tohdastyömiehet tehtaat ja liikkivat kapitalistilta suoranaisesti omaisuudekseen. Bolshevikkilvankumouksen ensi aikoina olivat sanat: "Kaikki valita työmiehe, talonpoikais ja sotilaisneuvostolle!" kaikkivaltaat. Nyt ovat asiat muuttuneet! Tuota aikaa koki tuskien vuoden. Sinä aikana teki val bolshevikkein johtajat sen masentavan huomion, että ei kyllen yksinkertaiset talonpoikajoukot eikä teollisuusköyhälistö enemmistö ole kypsiä ja kykenevä elouden ja valtion demokraattiseen itsehallintoon sosialistisessa merkityksessä. Jo kesällä 1917 Kerenskin vallassa ollessa enuutivat menshevikkeitä johtajat sitä Bolshevikit eivät sitä silloin uskoet, he luottivat "joukkojen luomisvoimaan". He ovat tehneet yrityksen. Joukko ei ole kestänyt koetusta, se ei ole voinut sitä kestää. Venäjän talonpoikien ja työmiesten joukko! S. o. sivistymätön, taloudellisesti ja poliittisesti tietämätön, arvostelukyvytön ja siksi toimintaan kykenemätön joukko!

Bolshevikkeillä oli nyt valittavana, joko hyljätä rohkea yrityksensä liittämällä Venäjän kehityksensä ennen kapitalismissa olevaan talousrakenteeseen sosialistinen tuotantotapa, tai muuttaa menettelytapaa. He valittivat jälkimmäisen voidakseen yksin pysyä vallassa. He luopuivat köyhälistön demokraattiseen itsehallintoon ja itsehallintoon aatteesta ja alkoivat asettaa akselit kaikilla elämän aloilla panna voimaan valtiollisen pakon järjestelmää. Sentähden täytyi heidän köyhälistön harjoittamasta diktatuurista muodostua köyhälistön kohdistuva diktatuuri, tehdä köyhälistöä luokkana poliittis-kansain samaten kuin työssä talonpoikaisjoukosta. Tämä oli mahdollaista vain siksi, että sekä talonpojat että työmiehet sivistymättömyydessään ja valtiollisesti välinpitämättömyyden olivat tunteet itsevaltaisesti hallitukseen. Bolshevistinen diktatuuri voinut perustaa ainoastaan Venäjän kansanjoukon toimeettomuuden ja sivistymättömyyden perustalle. Bolshevikit, jotka nyt kutsuvat itseään "kommunisteiksi", pitävät itseenä "köyhälistön suojana", sen holhoajana, jonka tulee kasvattaa se täysi-ikäiseksi. He tahtovat nyt diktatuurin avulla yhäällä paina toteuttaa sosialismin, kun sen toteuttaminen alhaalta päin demokraattista tietä epäonnistui. Neuvostovirtaitehistoria ja puna-armeija muodostavat heidän käyttämänsä valtakoneiston. Molempiä hallitsee puolue, joka tahdot täyttää ne hengellään. Mutta "kommunistipuoluekanta" ei ole voinut kehittyä demokraattisesti, se on kasvanut äkillisissä muutoksissa ja sihen kuuluu jäseniä, jolle sosialismi ja kommunismit ovat suhteellisesti vierait käsitteet. Aslaastaan tietojen on ainoastaan pieni valojoukko, johtajapiiri, joka hallitsee puoluetta ja joka diktatuurinsa turvaamiseksi on saattanut puolueeseen voimaan ankan sotilasjärjestyksen. Siten hallitsevat puolteen johtajat Lenin, Trotski, Sinovjev, Radek, Busharin j. n. e. kommunistista puoluetta, sen kautta köyhälistöä, köyhälistön kautta talonpoikia ja siten koko Venäjän väestöä. Jatkuva taistelu vastavallankumousta ja liittolaisten imperialismissa vastaan on luonnollisesti suuresti edistänyt kehitystä diktatuurin, virkamiehistymiseen ja militaristointiin ja ennen kaikkea herättänyt henkin järjestelmällisen terrorin, jota "erikoistutkimuslaitteet" jatkuvasti harjoittavat. Vallankumouksittomien julkisen tiedonannon mukaan on tämän vuoden kesäkuun 15 p:stä hehäk. 15 päivään, siis kuukauden kuluessa, ylimääräisten toimikuntien käsäyksiä ammuttu 893 henkilöä, "hallinnollisia" ampumisia lukuunottamatta. Painovapaus, yhdistys- ja kokoon-tumisvapaus ja henkilökohtainen vapaus on muille paitsi kommunistiselle lakkautettu, vaalit neuvostoihin te-pävallettu julkisesti, salaiset vaalit ovat kiellettyt. Vaalit ovat enimmäkseen välittömiä ja tapahtuvat terroristisen painostuksen alaisina, ter-

että vastustusta ei voi esiintyä. Epämielelliset vaalit julistetaan laittomiksi. Siltä ollen Moskovaan koonnott runsaasti todistusaineistoa. Yleinen asevelvollisuus on jälleevomassa, karjalaisia annuttanut. Talouselämä on militarisoitu, työläiset ja virkamiehet eivät saa tehdä lakkoja, muuten pannaan heidät pakko-työhön keskeytysleireihin. Näillä on työvelvollisuus 18-40 ikävuoteen, miehillä 18-50. Liikkeissä on liikkoneuvosten valta jo kauan ollut lopetettu. Liikettä hoitaa ylläpitäjä asetettu hootokunta. Liikkoneuvostot pitävät huolta vain työkurista ja puoluekiihoituksesta, liikkeneuvoston eivät saa puuttua, ne ovat kommunistipuolueen ja valtioturvamieskunnan apulaisia. Sama koskee ammatillijärjestöjä. Kaikki liikkeneuvostomiehet ovat pakollisesti ammatillijärjestön jäseniä, avustukset pidetään palkasta. Kun kommunistipuolueen jäsenkirja pidetään väittämättömänä viransaamisen neuvostovallassa, liittyy puolueeseen epäilyttäviä aineksia, joista koetaan päästä toimeenpanemalla väliaikojen peristä summattua puuhdistuksia, jotka ovat täysin mielivaltaisia. Joukko entisiä virkamiehiä, sivistyneistöä, kauppa-alalla toimineita koetaan saada toimeentuloa neuvosten lukuisissa toimistoissa ja sabotit ennimmäkseen. "Kommunistipuolueen" jäsenistä on suurin osa toimessa jossakin neuvostolaitoksessa. Puolueen keskuskomitean viimeisen julkisen tilaston mukaan toimi puolueen koko Venäjällä olevasta 604,000 jäsenestä vain 70,000 s. o. 11 pros. työmiehiä! Muista jäsenistä toimit: 36,000 (6 pros.) puoluene virkamiehiä, 12,000 (2 pros.) ammatillijärjestöjen virkamiehiä, 162,000 (27 pros.) sotilasvirkamiehiä ja sotilaina, 318,000 (53 pros.) valtion ja kunnan virkamiehiä ja 6,000 (1 pros.) liikeapulaisia. Koko puolue muuttuu siis vähitellen virkamiesarmeijaksi, jonka olemassaolo riippuu diktatuurin ylläpidosta. Puhutaan "neuvostoporvaristosta".